

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Usam/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200331
Dátum vydania rozhodnutia: 04.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5019200331.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš, Tomášikova 5, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Obec Gôtovany, Gôtovany 45, o preskúmanie zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva Obce Gôtovany č. 6 zo dňa 28. novembra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súd v Žiline č.k. 30S/73/2019-43 zo dňa 17. septembra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) podľa § 356 ods. 2 SSP zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva č. 6 Obce Gôtovany zo dňa 28. novembra 2018. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 170 písm. c) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

2. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že uznesením č. 6 zo dňa 28. novembra 2018 Obecné zastupiteľstvo Obce Gôtovany schválilo vyplatenie náhrady platu starostovi obce H. O. za nevyčerpanú dovolenku za rok 2018 v rozsahu 13 dní. Zo zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 28.11.2018 vyplýva, že sa jednalo o ustanovujúce zasadnutie obecného zastupiteľstva, na ktorom boli oboznámené výsledky voľby starostu a voľby poslancov obecného zastupiteľstva a novozvolený starosta H. O. zložil zákonom predpísaný sľub starostu obce. Zároveň bol v zmysle zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest (ďalej len „zákon č. 253/1994 Z.z.“) určený plat starostu s účinnosťou odo dňa zloženia jeho sľubu, t.j. 28. novembra 2018.

3. Starosta obce predložil prítomným poslancom návrh na vyplatenie náhrady platu starostu za nevyčerpanú dovolenku za rok 2018 v rozsahu 23 dní. Nakoľko starostovi počas výkonu funkcie patrí

dovolenka na zotavenie v zmysle zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len Zákonník práce), podľa ktorého sa primerane určuje rozsah a čerpanie dovolenky podľa § 116 ods. 3 Zákonníka práce jediná výnimka, kedy možno zamestnancovi vyplatiť náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku, je skončenie pracovného pomeru. Toto ustanovenie Zákonníka práce sa primerane použije aj pri skončení funkčného obdobia starostu a s použitím ust. § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. o tom rozhodne obecné zastupiteľstvo. Obecné zastupiteľstvo po prerokovaní odsúhlasilo preplatenie 13 dní dovolenky a o presunutí 10 dní do ďalšieho funkčného obdobia. Za hlasovalo 5 poslancov, proti 0, zdržalo sa 0.

4. Proti uzneseniu o vyplatení náhrady platu starostu v rozsahu 13 dní podal protest prokurátora prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš zo dňa 15. februára 2019. Uznesením č. 35 zo dňa 12. apríla 2019 obecné zastupiteľstvo žalovaného protestu prokurátora nevyhovelo. Dôvody nevyhovenia protestu boli doručené žalobcovi dňa 15. apríla 2019.

5. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že základnou spornou otázkou v danej veci bolo posúdenie splnenia zákonných podmienok uvedených v § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. pri schvaľovaní uznesenia obecného zastupiteľstva žalovaného o vyplatení náhrady platu starostu obce H. O. za nevyčerpanú dovolenku za rok 2018. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že nevyčerpaná dovolenka za skončené funkčné obdobie či už nezvoleného alebo opätovne zvoleného starostu neprechádza do ďalšieho funkčného obdobia. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu č. k. 7CoPr/4/2016-74 zo dňa 04. mája 2016 a s právnym záverom sa krajský súd stotožnil. Aj podľa názoru krajského súdu je potrebné oddeliť vznik nároku na dovolenku v jednotlivých funkčných obdobiach, v ktorých starosta obce vykonáva funkciu. V zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. starostovi počas výkonu funkcie patrí dovolenka v rozsahu podľa Zákonníka práce a na jej účely sa primerane použije Zákonník práce. V zmysle § 116 ods. 2 Zákonníka práce za nevyčerpanú dovolenku (v konkrétnom rozsahu podľa Zákonníka práce) patrí náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku. Preto aj starostovi v súlade s podpornou aplikáciou tohto ustanovenia patrí za nevyčerpanú dovolenku za splnenia podmienok uvedených v § 2 ods. 2 druhej vety zákona č. 253/1994 Z.z. náhrada platu vo výške jeho priemerného zárobku. Platové pomery starostov upravuje citovaný zákon v § 3 a nasl. Výška platu starostu sa pritom odvíja od priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve vyčíslenej na základe údajov Štatistického úradu SR za predchádzajúci kalendárny rok, preto výška platu starostu, a teda aj prípadnej náhrady za nevyčerpanú dovolenku, je rozdielna v jednotlivých funkčných obdobiach starostu. Rovnako aj rozsah dovolenky môže byť rozdielny v jednotlivých funkčných obdobiach. Krajský súd tak konštatoval, že podmienky na vznik nároku na dovolenku, jej výmera a výška náhrady pri jej nevyčerpaní sa spravujú podmienkami, ktoré sú dané v konkrétnom funkčnom období starostu.

6. Krajský súd zdôraznil, že obdobie výkonu funkcie starostu sa v danom prípade H. skončilo, čo treba posúdiť ako dôvod na vyplatenie náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku aj v zmysle § 116 ods. 3 Zákonníka práce, ktorý je potrebné v danom prípade použiť analogicky na účely výkladu § 2 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z. Podľa názoru krajského súdu skutočnosť, že H. O. bol opätovne zvolený do funkcie starostu a dňa 28. novembra 2018 zložil sľub starostu, nemá žiaden právny význam ohľadne existencie tej objektívnej právnej skutočnosti, že pôvodná funkcia starostu mu uplynutím funkčného obdobia zanikla. Nejde teda o predĺženie alebo obnovenie pôvodnej funkcie, ale o zánik pôvodnej funkcie a vznik novej.

7. Podľa názoru krajského súdu boli splnené kumulatívne podmienky stanovené v § 2 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/94 Z.z., konkrétne že obecné zastupiteľstvo pozitívne rozhodlo o vyplatení náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku starostovi a taktiež, že tento si ju nemohol vyčerpať do konca budúceho kalendárneho roka, teda roka 2019, vzhľadom na to, že funkcia starostu, z ktorej mu vyplýval právny nárok na čerpanie dovolenky mu zanikla v roku 2018.

2.

8. Proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu podal žalobca (ďalej aj kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Žalobca nesúhlasil s právnym posúdením a odôvodnením krajského súdu. S poukazom na § 1 a § 2 zákona č. 253/1994 Z. z. konštatoval, že zákon č. 253/1994 Z. z. má vo vzťahu k inštitútu dovolenky starostu obce na zotavenie charakter *lex specialis* úpravy voči všeobecnej pracovnoprávnej úprave Zákonníka práce, pokiaľ ide o náhradu platu starostu obce za nevyčerpanú dovolenku. Špeciálna úprava obsiahnutá v § 2 ods. 2 druhej vety zákona č. 253/1994 Zb. má prednosť a vylučuje použitie všeobecnej úpravy obsiahnutej v § 113 Zákonníka práce o náhrade platu za nevyčerpanú dovolenku.

10. Žalobca uviedol, že zákon č. 253/1994 Z. z. predpisuje dve podmienky, ako *conditio sine qua non* pre náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku zo strany obce. Prvou podmienkou je, že starosta obce nemohol vyčerpať dovolenku ani do konca budúceho kalendárneho roku, pričom táto podmienka je zákonodarcom formulovaná ako objektívna, t. j. na rozdiel od Zákonníka práce je irelevantné, z akého dôvodu a na strane koho nemohol starosta obce dovolenku vyčerpať. Druhou podmienkou je rozhodnutie obecného zastupiteľstva, a to štandardnou formou uznesenia, prijímaného nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných poslancov za splnenia bežného kvóra prítomnosti nadpolovičnej väčšiny všetkých poslancov obecného zastupiteľstva. Obe tieto podmienky stanovuje zákonodarcu kogentne t.j. bez možnosti odchylenia sa od nich a kumulatívne, t. j. musia byť splnené obidve podmienky súčasne. Pri nesplnení aspoň jednej z týchto podmienok starosta obce nemá právny nárok na náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku.

11. Ďalej žalobca uviedol, že starosta obce má špecifické postavenie, nakoľko nie je zamestnancom obce, avšak dovolenka mu patrí v rozsahu stanovenom pracovnoprávnymi predpismi (ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z. z.). Súčasne je starosta obce v zmysle ustanovenia § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení štatutárnym orgánom obce. Vzhľadom k tomu, že funkcia starostu sa nevykonáva v pracovnom pomere, starostovi obce v zmysle Zákonníka práce, nemá kto určiť dobu čerpania dovolenky a o preplatení nevyčerpanej dovolenky rozhoduje obecné zastupiteľstvo. Starosta obec, ako štatutárny orgán obce, nie je v postavení „štandardného“ zamestnanca, ktorému je zamestnávateľ povinný určiť čerpanie dovolenky s tým, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti, patrí zamestnancovi nárok na náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku. Preto, ak starosta obce nečerpá dovolenku ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, resp. do konca svojho funkčného obdobia, vystavuje sa riziku, že mu za nevyčerpanú dovolenku nebude poskytnutá náhrada platu.

12. Žalobca považoval za nesporné, že dovolenka je pracovnoprávny inštitút. Napriek skutočnosti, že sa funkcia starostu nevykonáva v pracovnom pomere, je na otázky výslovne neupravené v zákone č. 253/1994 Z. z., potrebné aplikovať Zákonník práce. Žalobca zastával názor, že v otázke po sebe nasledujúcich funkčných obdobiach starostu obce, môže ísť o analógiu „reťazenia“ pracovných pomerov. V danom prípade starostovi Obce Gôtovany, H. O. funkcia starostu zanikla uplynutím funkčného obdobia v roku 2018. V komunálnych voľbách, ktoré sa uskutočnili dňa 10. novembra 2018, bol H. O. opätovne zvolený do funkcie starostu Obce Gôtovany a dňa 28. novembra 2018 zložil sľub starostu. Jedná sa teda o prípad, ktorý je možné analogicky subsumovať pod pojem „reťazenie pracovného pomeru“. V takom prípade je daná možnosť starostu Obce Gôtovany si dovolenku za rok 2018 vyčerpať do konca nasledujúceho kalendárneho roka t. j. do konca roku 2019.

13. Podľa názoru žalobcu určitú analógiu je možné vidieť aj v prípade čl. 9 ods. 8 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v znení do 31. decembra 2019, ktorý umožňoval postihnúť verejného funkcionára (vrátane starostu obce) aj v nasledujúcom funkčnom období, za porušenie povinnosti z predchádzajúceho funkčného obdobia.

14. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu, ktorá mu bola riadne doručená, písomne nevyjadril.

3.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach

dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

16. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav z ktorého vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Žiline domáhal zrušenia uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Gôtovany č. 6 zo dňa 28. novembra, ktorým obecné zastupiteľstvo rozhodlo o náhrade platu starostu obce za nevyčerpanú dovolenku za rok 2018 v rozsahu 13 dní. Proti uvedenému uzneseniu podal dňa 15. februára 2019 prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš protest prokurátora pod sp.zn. Pd 10/19/5508. Obecné zastupiteľstvo Obce Gôtovany na zasadnutí dňa 12. apríla 2019 uznesením č. 35 protestu prokurátora nevyhovelo, o čom žalobcu vyrozumelo listom zo dňa 15. apríla 2019.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 45 ods. 3 SSP prokurátor je oprávnený podať žalobu proti uzneseniu zastupiteľstva, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

19. Podľa § 348 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať zrušenia uznesenia zastupiteľstva, ak jeho obsahom alebo postupom pri jeho prijatí bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

20. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu bolo uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/73/2019-43 zo dňa 17. septembra 2019, ktorým zamietol žalobu žalobcu, ktorým sa domáhal zrušenia uznesenia zastupiteľstva Obce Gôtovany č. 6 zo dňa 28. novembra 2018 a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté uznesenie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu.

21. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

4.

22. Podľa § 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta. Funkcia starostu je verejná funkcia. Funkčné obdobie starostu sa skončí zložením sľubu novozvoleného starostu. Spôsob voľby starostu upravuje osobitný zákon.

23. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom ku dňu 28.11.2018 funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere. Výkon tejto funkcie je nezlučiteľný s funkciami podľa osobitného predpisu 2) a s výkonom práce zamestnanca obce.

2) § 13 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

24. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. starostovi počas výkonu funkcie patrí dovolenka v

rozsahu podľa osobitného predpisu 3) (Zákonník práce) alebo v rozsahu podľa kolektívnej zmluvy, ktorá je záväzná pre obec ako zamestnávateľa; na jej účely sa primerane použije osobitný predpis. 3) Náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku možno starostovi poskytnúť, len ak nemohol vyčerpať dovolenku ani do konca budúceho kalendárneho roku a ak o tom rozhodlo obecné zastupiteľstvo.

25. Podľa § 116 ods. 3 Zákonníka práce, za nevyčerpané štyri týždne základnej výmery dovolenky nemôže byť zamestnancovi vyplatená náhrada mzdy, s výnimkou, ak si túto dovolenku nemohol vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru.

5.

26. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Žiline potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku uznesenia.

27. Medzi účastníkmi zostala spornou otázka, či postup Obecného zastupiteľstva Obce Gôtovany, ktoré na zasadnutí konanom dňa 28. novembra 2018 uznesením č. 6 rozhodlo o náhrade platu starostu obce za nevyčerpanú dovolenku za rok 2018 v rozsahu 13 dní bol v súlade so zákonom.

28. Kasačný súd poukazuje na ust. § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z., podľa ktorého sa na účely dovolenky starostu primerane použije osobitný predpis, ktorým je Zákonník práce. Ak starosta dovolenku, na ktorú mu vznikol nárok, nevyčerpá, možno mu ju preplatiť. Podľa zákona č. 253/1994 Z.z. je to však možné len za predpokladu, že obecné zastupiteľstvo o preplatení tejto dovolenky rozhodlo pozitívne.

29. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Žiline v rozsudku č. k. 7CoPr/4/2016 zo dňa 04. mája 2016, s ktorým sa stotožňuje a na ktorý poukázal i správny súd, že nevyčerpaná dovolenka za skončené funkčné obdobie nezvoleného alebo opätovne zvoleného starostu neprechádza do jeho ďalšieho funkčného obdobia a môže sa preplatiť ak o tom rozhodne obecné zastupiteľstvo. Musí sa však jednať o kladné (súhlasné) vyjadrenie obecného zastupiteľstva k preplateniu nevyčerpanej dovolenky.

30. V zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení funkčné obdobie starostu sa skončí zložením sľubu novozvoleného starostu. Týmto okamihom začína plynúť funkčné obdobie novozvolenému starostovi, v ktorom disponuje všetkými právami a povinnosťami, ktoré mu vyplývajú z funkcie starostu. Kasačný súd je toho názoru, že uvedené platí aj v prípade znovuzvolenia toho istého starostu, pretože ide o dve samostatné po sebe nasledujúce funkčné obdobia, kedy jedno funkčné obdobie končí okamihom zloženia nového sľubu. Ak je starosta opätovne zvolený do funkcie, jeho predchádzajúce funkčné obdobie musí byť vysporiadané i z hľadiska dovolenky, v súlade s § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z., ako keby došlo k personálnej výmene vo funkcii starostu. U takéhoto „staronového“ starostu hoci ide z časového pohľadu síce o plynutie až „splynutie“ a prekrytie dvoch oddelených po sebe nasledujúcich funkčných období, avšak, ak skoršie funkčné obdobie starostu ex lege končí, končia tým aj všetky zákonné nároky, ktoré je potrebné zákonným spôsobom usporiadať a zároveň začína sa nové funkčné obdobie s novými zákonnými nárokmi. Preto jeho dovolenka neprechádza do ďalšieho funkčného obdobia jeho funkcie, ale jej nevyčerpaný zostatok sa preplatiť. Zákonou podmienkou je, že o tom rozhodne obecné zastupiteľstvo, a to sa stalo. Výška platu starostu sa odvíja od priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve vyčíslennej na základe údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok. Z uvedeného vyplýva, že výška platu starostu, a teda aj prípadnej náhrady za nevyčerpanú dovolenku, je rozdielna v jednotlivých funkčných obdobiach starostu. Rovnako aj rozsah dovolenky môže byť rozdielny v jednotlivých funkčných obdobiach. Je teda potrebné konštatovať, že podmienky na vznik nároku na dovolenku, jej výmeru a výšku náhrady pri jej čerpaní sa spravujú podmienkami, ktoré sú dané v konkrétnom funkčnom období starostu. Pokiaľ podľa

Zákonníka práce je možné za nevyčerpanú dovolenku poskytnúť náhradu vždy, pokiaľ sa dovolenka nemohla vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru, potom je potrebné takýto istý princíp primerane analógiou legis použiť aj pri starostoch pri skončení ich funkčného obdobia. V danom prípade pôvodnému starostovi žalovaného H. O. funkcia starostu zanikla uplynutím funkčného obdobia, čo je prípad, ktorý je možné analogicky subsumovať pod pojem skončenia pracovného pomeru. V takom prípade je logicky daná nemožnosť si dovolenku vyčerpať do konca nasledujúceho kalendárneho roka, ako to vyžaduje ust. § 2 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z. Tá skutočnosť, že H. O. bol opätovne zvolený do funkcie starostu a následne zložil sľub, nemá žiaden právny význam ohľadne existencie tej objektívnej právnej skutočnosti, že pôvodná funkcia starostu mu uplynutím funkčného obdobia zanikla. Nejde teda o predĺženie alebo obnovenie pôvodnej funkcie, ale o zánik pôvodnej funkcie a vznik novej.

31. Čo sa týka kasačnej námietky, že v danej veci ide o prípad, ktorý je možno analogicky subsumovať pod pojem „režazenie pracovného pomeru“, kasačný súd sa s použitím tejto analógie nestotožnil. Odkaz na použitie analógie legis je upravený priamo v ustanovení § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z. z. v poznámke 3) (Zákonník práce) a to len pri pojme dovolenka. Na iné inštitúty pracovného práva sa tento legislatívny odkaz nevzťahuje. Okrem toho v ustanovení § 2 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z. z. je výslovná zmienka o tom, že funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere. Preto je analogické použitie Zákonníka práce v častiach upravujúcich pracovný pomer potrebné vylúčiť, a teda aj pokiaľ ide o použitie inštitútu opätovného uzavretia pracovného pomeru na dobu určitú (ak žalobca pod pojmom režazenie pracovného pomeru myslí túto právnu situáciu - v žalobe tento pojem nevysvetlil). Tiež z právnej úpravy opätovného dohodnutia pracovného pomeru v ustanovení § 48 Zákonníka práce vyplýva, že opätovné uzavretie pracovného pomeru na dobu určitú je vo svojej podstate výnimkou s konkrétnymi legislatívne upravenými podmienkami, ktoré nie je možné bez ďalšieho analogicky uplatňovať aj pre iný okruh účastníkov právneho vzťahu, ako je uvedený v Zákonníku práce.

32. Čo sa týka námietky sťažovateľa o použití analógie podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, ktorý v znení do 31. decembra 2019 umožňoval postihnúť verejného funkcionára aj v nasledujúcom funkčnom období za porušenie povinností z predchádzajúceho funkčného obdobia, kasačný súd je názoru, že aj táto námietka je nedôvodná. V prvom rade je potrebné konštatovať, že žalobca neuvádza konkrétne ustanovenie tohto zákona, z ktorého by tento jeho záver vyplýval. Námietka je teda neurčitá. Odhliadnuc od uvedeného, pokiaľ mal sťažovateľ na mysli čl. 9 ods. 8 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., do 31. decembra 2019 bolo možné rozhodnúť o vyslovení straty verejnej funkcie, ak sa v predchádzajúcom konaní právoplatne rozhodlo o nesplnení alebo porušení tejto povinnosti. Jeho novelizácia bola zavedená zákonom č. 66/2019 Z. z. účinným od 1. januára 2020, podľa ktorej sa umožnilo vydať rozhodnutie o vyslovení straty verejnej funkcie v prípade, ak sa v predchádzajúcom konaní proti verejnému funkcionárovi počas jedného funkčného obdobia právoplatne rozhodlo, že nespĺnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené zákonom. Novelizáciou došlo k spresneniu funkčného obdobia, počas ktorého malo dôjsť k právoplatnému rozhodnutiu, že funkcionár nespĺnil alebo porušil povinnosť podľa zákona v nadväznosti na rozhodnutie o vyslovení straty verejnej funkcie. Podľa názoru kasačného súdu daná právna oblasť je vysoko špecifického charakteru a preto túto špeciálnu právnu úpravu nie je možné analogicky aplikovať na súdom riešený prípad. Neupravuje totiž právne vzťahy obdobné pracovnoprávnym, ale zodpovednostné vzťahy verejných funkcionárov za nesplnenie alebo porušenie povinností, vrátane sankcií, ktoré im možno za nesplnenie alebo porušenie povinností alebo obmedzení uložiť.

33. Kasačný súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

6.

34. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa ustanovenia § 467 ods. 1 SSP s

poukazom na ustanovenie § 170 písm. c) SSP tak, že žiadnemu z účastníkov kasačného konania náhradu trov konania nepriznal

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.